

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Daniely Menclové a Mgr. Lenky Havlíčkové ve věci

žalobkyně: **Integrovaná střední škola technická a ekonomická Sokolov, příspěvková organizace**, IČO: 49766929,
sídlem Jednoty 1620, 356 01 Sokolov,

proti

žalovanému: **Generální finanční ředitelství**,
sídlem Lazarská 15/7, 117 22 Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad ze dne 7. 12. 2021, č. j. RRSZ 4294/2021, sp. zn. 52/2016/OŘP,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 3 000 Kč. Částka 3 000 Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad ze dne 7. 12. 2021, č. j. RRSZ 4294/2021, sp. zn. 52/2016/OŘP, kterým bylo rozhodnuto o neprominutí povinnosti úhrady odvodu za porušení rozpočtové kázně, který byl vyměřen platebním výměrem Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad č. 3/2017 ze dne 16. 3. 2017, č. j. RRSZ 2141/2017, ve výši 823 671 Kč.
2. Soud předně podotýká, že v průběhu soudního řízení zjistil, že původní žalovaná Regionální rada regionu soudržnosti Severozápad byla dle článku II odst. 1 zákona č. 251/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon o změně zákona o podpoře regionálního rozvoje“) zrušena. Podle § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. Z čl. IX bodu 3 zákona o změně zákona o podpoře regionálního rozvoje přitom vyplývá, že řízení nebo jiné postupy podle bodu 1 vztahující se k prominutí odvodu za porušení rozpočtové

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

kázně a penále zahájené u úřadu Regionální rady regionu soudržnosti dokončí Generální finanční ředitelství. Z uvedeného tedy plyne, že se v souladu s § 69 s. ř. s. pro dané soudní řízení stalo žalovaným Generální finanční ředitelství, na které přešla působnost Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad.

3. Podáním ze dne 30. 3. 2023 žalovaný informoval soud o prohlášení nicotnosti napadeného rozhodnutí, kterou vyslovilo Ministerstvo financí rozhodnutím ze dne 21. 3. 2023, č. j. MF-6763/2023/2203-6, které nabylo právní moci dne 21. 3. 2023. Toto rozhodnutí žalovaný soudu též doložil.
4. Před vlastním rozhodnutím o žalobě byl soud nejprve povinen zabývat se otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení pro její projednání, jinak soudu nezbyvá nic jiného, než podanou žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. usnesením odmítnout.
5. V této souvislosti musí soud odkázat na ustálenou judikaturu správních soudů, ze které vyplývá, že v případě, kdy je rozhodnutí správního orgánu zrušeno a věc vrácena tomuto správnímu orgánu, odpadá možnost soudu rozhodnutí přezkoumat, neboť žalobou napadené rozhodnutí přestalo právně existovat. Jedná se o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, pro který je třeba žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Žalobkyni přitom zůstává zachována možnost namítat v žalobě proti novému meritornímu rozhodnutí veškeré námitky proti správnímu řízení jako celku, a to včetně okolností, které se vztahují svým obsahem k předchozímu pravomocnému rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2010, č. j. 2 Afs 125/2009-104, publ. pod č. 2207/2011 Sb. NSS, či ze dne 12. 4. 2007, č. j. 7 Afs 143/2006-95). Dále soud poukazuje na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2019, č. j. 6 As 228/2018-35, podle něhož pravomocné „prohlášení nicotnosti žalobou napadeného rozhodnutí má podle názoru Nejvyššího správního soudu procesně stejné důsledky jako jiné způsoby „odklizení“ rozhodnutí správního orgánu, například „cestou mimořádných opravných prostředků či obdobných instrumentů uplatněných dle procesních předpisů upravujících správní řízení“ (viz Blažek, T., Jirásek, J., Molek, P., Pospíšil, P., Sochorová, V., Šebek, P.: Soudní řád správní - online komentář. 3. aktualizace. Praha: C. H. Beck, 2016, § 46 - Neodstranitelné nedostatky podmínek řízení a tam citovaná soudní judikatura). Takové rozhodnutí již neexistuje, a není tedy akt, který by mohl být předmětem soudního přezkumu. Důsledkem prohlášení nicotnosti je situace, že na rozhodnutí se hledí tak, jako by nikdy nebylo vydáno. Městský soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí, které bylo v průběhu tohoto řízení prohlášeno za nicotné, nemohl zkoumat zákonnost rozhodnutí o nicotnosti, ani nemohl postupovat tak, že by existenci takového rozhodnutí ignoroval. Po právní moci rozhodnutí o prohlášení nicotnosti původní rozhodnutí neexistuje a lze souhlasit s městským soudem, že předmět řízení odpadl.“
6. Právě o takový případ se ve věci žalobkyně jedná, neboť rozhodnutím Ministerstva financí ze dne 21. 3. 2023, č. j. MF-6763/2023/2203-6, byla dle § 77 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, prohlášena nicotnost napadeného rozhodnutí. Prohlášením nicotnosti žalobou napadeného rozhodnutí tedy odpadl předmět řízení, čímž nastal neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, pro který nebylo možno žalobu žalobkyně projednat. Soud proto předmětnou žalobu výrokem I. usnesení odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
7. Výrok II. usnesení o náhradě nákladů řízení pak vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

8. Jelikož žaloba byla odmítnuta před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), rozhodl výrokem III. tohoto usnesení o vrácení soudního poplatku ve výši 3 000 Kč, když podle odkazovaného ustanovení platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že soudní poplatek bude žalobkyni vrácen z účtu krajského soudu dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 12. dubna 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

